

İslam İnkılâbı Rehberinin Hava Kuvvetleri Personeline Konuşmasının Tam Metni - 8 /Feb/ 2015

Bismillahirrahmanirrahim

İran İslam Cumhuriyeti Ordusu Hava Kuvvetleri gibi çok önemli bir bölümde görevli olan siz kardeşlerime ve sorumlulara hoş geldin diyorum. Hava günü sayılan bu günü tüm sizlere, İran İslam cumhuriyeti Ordusu Hava Kuvvetleri personelinin tümüne, ailelerine tebrik ederim. Güzel icralarından ve okudukları marştan dolayı da marş ekibine teşekkür ederim.

Sizlerin her yıl kutladığımız 8 Şubat tarihi tatlı bir anı ve hatıradan öteye gitmektedir. Evet, önemli bir anıdır, tatlı bir anıdır ve insanın bu gibi anıları sürekli hatırlaması çok yerinde bir girişimdir ama mesele bunun çok üstündedir. 8 Şubat hadisesi kalıcı ve değerli bir mazmundur. Yani o tarihte vuku bulan bu olay ve şahlık düzeni hava kuvvetlerinde görevli genç askerlerin kalkıp gelip de o açıklık ve o cesaretle rahmetli İmam Humeyni'ye biat ettiler. Ben de şahsen o toplantıdaydım. Bunlardan bazıları kimlik kartlarını havaya kaldırarak hava kuvvetleri mensupları olduklarını ilan ediyorlardı. Bunun belli bir anlamı ve mefhumu var ve bu mefhum ve anlamın korunması gerekir. Bunun kendisi ise inkılâpçı bir görevdir. Peki, o anlam nedir? O anlam şudur ki inkılâp hak ve çekici bir sözdü ve ülkenin dört bir yanında garazsız ve marazsız yürekleri, aydın yürekleri kendine çekmeyi başarabildi hatta o günkü şehinşahlık yönetiminin ve hatta Amerika'nın göz nuru ve sevgilisi olan hava kuvvetleri gibi yerlerde bile gençleri kendine cezp etmeyi başardı. O gün hava kuvvetlerine karşı gerçek manada bir sevgili muamelesi yapılıyordu. Hem Amerikalılar ve hem de onların ülke içindeki piyonları tarafından. Ne yazık ki o günü ülkenin kaderi Amerikalılar ve onların uşaklarının elindeydi. İşte öyle bir ortamda bu hava gücü kuvvetleri, İnkılâp gerçeğinden etkilenecek öyle bir heyecana kapılmıştı ki bu gün yıl dönümünü idrak ettiğimiz böyle büyük bir olayı tahakkuk ettirdiler. Yani gün ortası bunca ajanlar ve güvenlik güçlerinin gözü önünde kalkıp gelerek İran caddesinde imam Humeyni'ye biatte bulundular, marş söylediler, saf tuttular ve kimlik kartlarını havaya kaldırarak kim olduklarını ilan ettiler. O önemli hadisenin ne anlam taşıdığı işte budur, inkılâbın acayip cazibesi, inkılâbın içinde yatan o ilginç gerçek işte görüldüğü gibi kalpleri, yürekleri böylesine kendine cezp ediyordu. İşte bunu idrak etmeli, anlamalı ve korumalıyız.

İran'ın yanı sıra dünyada da aynı olay vuku buldu. Bu inkılâp ülkenin tüm köşelerine nüfuz etme kabiliyetine sahipti. Sadece şehirlerle sınırlı kalmayıp hatta en ücra köylerde bile halk kıyam etmiş, gösteri ve yürüyüşlere katılmakta, bir noktadan başka bir noktaya gidiyor, slogan atıyor, İmam'ın ve İnkılâbın lehine sloganlar haykırıyor, despot ve diktatör yönetime karşı slogan atıyorlardı; işte tüm halk böyle kıyam etti. Bunun yanı sıra dünya genelinde de aynı durum söz konusuydu elbette biraz daha tedrici surette. Yani Asya, Afrika derinlikleri ve hatta Latin Amerika kıtası gibi tüm dünyada halklar, Amerika karşısında, Amerikanın zorbalıkları karşısında kıyam ederek duracak bir halkın bulunmasından heyecanlanmışlardı. Birçokları büyük zorluklarla İran radyosunun sesini işitebilmekteydiler. Bizzat benim kendim Arap ülkelerinde olanların o kadar Farsça radyo yayınlarını dinlemeleri sonucu Farsça dilini öğrendiklerine tanık olmuşum. Bunun kendisi cazibe, çekiciliktir, İnkılâbın cazibesidir, halk kitlelerini, aydınları, gençleri, üniversitelileri ve düşmanın propagandası etkisi altında kalmayan dünyanın her yanında insanları kendine cezp etmeyi, heyecanlandırmayı ve kendi yandaşı konumuna getirmeyi başarmıştır. Bu ise dünyanın her yanında Afrika'da, Asya'da, Latin Amerika'da tüm mustaz'af kitleler içerisinde geçerli olmuştur. Bundan bizim haberimiz vardı, birçokları sürekli gelip gitmekteydi; inkılâbın ve İmam'ın adının etkisini insan açık bir şekilde müşahede etmekteydi.

İyi de bunun karşı tarafında durum nasıldı? Karşı taraf bu büyük halk hareketinin onlara karşı olan güçlerdi; onların başında ABD bulunmaktaydı. Bunlar böyle büyük bir hareketin giderek her tarafa yayılması ve kitleleri etki altına almasından dehşet içindeydiler ve bunun için de sert tepki göstermekteydiler. Akıl ettikleri ilk çareleri ise bu

hareketi merkezinde söndürmekti; tüm bu hareketler ve kıyamın kaynaklandığı ana merkezinde. Böylece doğal olarak başka yerlerde de bu hareketin etkisinin yok olacağını zannediyorlardı. Bunun için de tüm güçleri ile baskı uyguladılar.

ABD'nin İran İslam Cumhuriyetine karşı düşmanlığı daha ilk günden itibaren başladı. Gençler bunun farkında olmalılar. Elllerinden geleni ardına koymadılar. Yani askeri, iktisadi, güvenlik ve kültürel gibi alanlarda Amerika gibi bir devletin bir halka ve bir devlete karşı yapmadıkları kötülük ve baskı kalmadı. Onların asıl düşmanlığı İnkılâba karşıydı ve halen de böyledir; onların düşmanlığı bu inkılâbı kabul edip izinde giden halka karşıdır. Amerika ve müstekbir devletin düşmanlığının belli kişi ve fertlere yönelik olması düşüncesi yanlıştır; zannediyorlar ki İmam'a düşmandılar veya bugün de mesela Ali Hamanei'ye düşmandırlar. Hayır, böyle değil. Onların asıl düşmanlığı bu kavramın temelinden ötürüdür, bu hareketin esasıyladır, bağımsızlık, izzet ve onur amaçlı bu direnişten ötürüdür, bunları kabul edip, ona göre hareket eden bir halka karşıdır. Düşmanlık asıl bunlara karşıdır. Bu düşmanlık o zaman vardı bugün de devam ediyor. Bu hedef uğruna direnen ve bunca yıl boyunca tüm zorlukları ve sorunları üstlenerek mukavemet gösteren bir hal onların düşmanıdır. Bazı Amerikalı siyaset adamları hata ederek bunu dile de getirdiler; bu birkaç yıl içinde farkında olmayarak bizzat İran halkına karşı düşman olduklarını, İran halkına muhalif olduklarını açıkça dile getirdiler. Bugün de Amerika, müttefikleri ve yandaşları tarafından sahneye getirdiler her hareket İran halkının dize getirilmesi, tahkir edilmesi amacıyla.

Elbette yanlıştadırlar, yorumlarında hataya düşmüşlerdir; Amerikalıların, bölge olayları ve özellikle aziz ülkemizle ilgili olaylar konusundaki yorumlarında hata oldukları bugün bir gerçektir, stratejik bir yanılığa düşmüşlerdir ve bu hatalarından ötürü de sürekli olarak zarar görmekte, darbe almaktalar, başarısız kalmaktalar; çünkü muhasebe hataları var!

Amerikalı yetkililerden biri[1] bundan birkaç gün önce İranlıların zor durumda olduklarını, İranlıların nükleer meselelerde eli bağlı olarak görüşme masası başına geldiklerini belirtiyordu. İşte bu muhasebe hatasıdır. İranlılar zor durumda değiller. Sizler 11 Şubat'ta İran halkının ne yapacağını, nasıl sahneye geleceğini bir kez daha göreceksiniz. İran halkının elinin bağlı olup olmadığını işte o zaman anlayacaksınız. İran halkının eli bağlı değil ve pratikte bunu ispatlamıştır, bundan sonra da ispatlayacak; yetkililer de böyle; yetkililer de inşallah kendi inisiyatif ve planlarıyla, cesaretleriyle İran halkının elinin bağlı olmadığını gösterecekler; bu şahıs İran'ın üç köşede sıkıştığını zannediyor! İranlıların sırtının artık duvara değdiğini iddia ediyor! Hayır efendi! Hata ediyorsunuz! Asıl zor durumda olan sizlersiniz. Bölgemizdeki tüm gerçekler Amerika'nın bu bölgede ve bu bölgenin dışındaki yerlerde tüm hedeflerinde yenilgi aldığını gösteriyor. Amerika Suriye'de yenilgiye uğradı, Amerika Irak'ta yenilgiye uğradı, Amerika Lübnan'da yenilgiye uğradı, Amerika Filistin meselesinde yenilgiye uğramıştır, Amerika Gazze'de yenilgi almıştır, Amerika Afganistan ve Pakistan meselesini kontrol altına alma konusunda yenilgiye uğramıştır, tüm bu halklar içinde nefret edilmektedir; bu bölgenin dışında da durum aynen böyledir, Amerika Ukrayna'da yenilgiye uğramıştır, asıl yenilgiye uğrayan sizlerin kendinizsiniz; yıllardır yenilgi üzerine yenilgi!

İran İslam Cumhuriyeti ilerlemektedir. Bugünkü İran İslam Cumhuriyeti 35 yıl önceki İran İslam Cumhuriyeti nizamına oranla kıyaslanamaz, tecrübelerin birikimi, işlerin birikimi, sayısız kazanım ve ilerlemeler, büyük bölgesel etkinlik ve nüfuz, İslam İnkılâbı ilkelerinin bu ülke gençlerinin kalplerinin derinliklerine nüfuzu; Bunlar sizce küçük şeyler mi? Bu olaylar ortadadır ve bunlar birer gerçektir.

Muhtelif meseleler hakkında aynı muhasebe hatası içindeler. Muhterem komutanınızın şimdi dile getirdiği hava kuvvetleri düzeyindeki bunca kazanım ve başarılar ülkenin hemen hemen tüm kesim ve alanlarında halkın ve siz gençlerin himmetiyle tahakkuk bulmuştur ve bu başarılar şu anda tüm kesimlerde devam etmektedir. Hem de yaptırımların devam ettiği sırada, hem de düşmanların yaptırım ve ambargo uyguladıkları bir dönemde biz bilimler dalında ilerlemekteyiz, muhtelif sosyal alanlarda ilerlemekteyiz, muhtelif uluslar arası konularda ilerlemekteyiz; muhtelif tecrübeler İslam Cumhuriyeti açısından çok değerli bir kazanımdır. Bizler, düşmana rağmen, düşman'ın komplolarına rağmen ilerlemekte ve kalkınmaktayız. Onlar bu temeli yok etmek istiyorlardı, İslam nizamını tahammül edemeyenler onlardı, ama bugün İslam Cumhuriyeti nizamını tahammül etme mecburiyetinde kalan da

onlardır. Ama aynı zamanda yine siyasi, ekonomik, güvenlik ve kültürel gibi muhtelif alanlarda muhtelif entrika ve hilelerle darbe indirmeye çalışıyorlar ama nafile, boşunadır. İslam Cumhuriyeti tüm kudretiyle ilerlemektedir.

Şu anda onlar nükleer meselesini bir bahane olarak ortaya sürmüşler ve İran İslam cumhuriyetinin nükleer mesele konusunda aciz kaldığını iddia ediyorlar; hayır bu gerçek değil.

Ben bu vesileyle şunu belirtmek isterim ki: Birincisi şahsen ben bir anlaşmanın sağlanmasından yanayım elbette kötü anlaşma hayır. Amerikalılar sürekli olarak telkin ve tekrar ediyorlar ki “Biz kötü bir anlaşma olmaktansa hiç olmamasını istiyoruz”. Evet, biz de aynı görüşü içindeyiz ve inanıyoruz ki kötü bir anlaşma, halkın milli çıkarlarına ters düşecek, İran’ın büyük ve yüce halkının tahkir edilmesine sebep olacak bir anlaşma yapılmaktansa hiç anlaşma yapılmaması çok daha iyidir.

İkincisi şunu her kes bilmeli ki: Yetkililerimiz ve görüşme heyetimiz, hükümetimizin tüm gayreti yaptırım kozunu düşman’ın elinden çıkarmak yönündedir. Onlar yaptırım kozunu bu gaddar düşman’ın elinden almaya çalışıyorlar. Eğer başaracak olurlarsa ne ala! Ve eğer başaramayacak olurlarsa hem tüm düşmanlarımız ve hem tüm dostlarımız şunu bilmeli ki ülke içinde var olan sayısız imkânlarımız sayesinde düşman’ın yaptırım stratejisini yavaşlatabiliriz. Yaptırım silahının etkili bir silah olduğunu düşündüğümüz zannetmeyin; hayır! Eğer gayretimiz olursa, eğer kendi imkânlarımızın farkında olursak düşman’ın yaptırım silahını, elinden almasak bile yavaşlatabiliriz.

Bu meseleyle alakadar üçüncü husus saygıdeğer cumhurbaşkanı bundan bir süre önce bir konuşmasında iyi bir hususu hatırlattı ve dedi ki görüşme her iki tarafın da ortak bir noktada buluşmaları anlamında olmalıdır demişti.[2] Bunun anlamı şudur ki taraflardan birinin sadece kendi istediği ve ilgi duyduğu şeylerin tahakkukuna çalışmamalıdır. İşte Amerikalılar böyledir. Amerika ve bir çocuk gibi onun izinden giden ve hata işleyen birkaç Avrupa ülkesi stratejik bir yanılıdadırlar. Amerika’ya uyan bu Avrupalı ülkelerin sözü şudur ki kendi talepleri, kendi hedeflerinin aynan tahakkuk bulması ve görüşmelerinin anlaşma metnine yansımalarıdır; bu yanlıştır, görüşme yolu böyle olmamalıdır. İranlı taraf ise tevafuku sağlanmasına gerekli zemin oluşturabilecek bazı girişimlerde bulunmuştur, zenginleştirme makinelerinin gelişmesi ve büyüme çalışmasını durdurmuştur ve belli bir dönemde bunu durdurmayı gerekli görmüşlerdir; çok büyük bir başarı ve çalışma olan ve işin ehli teknik adamların bildiği gibi uranyum zenginleştirmede %5’ten %20’ye ulaşmanın çok zor olduğu bir ortamda gençlerimizin başardığı %20 oranında uranyumu zenginleştirme çalışmasına ara verdiler; görüşmeler gereği bunu durdurmalydılar, bu doğrultuda büyük teknolojik bir sanat eseri olan ve önemli bir başarı olan Irak uranyum zenginleştirme fabrikasının çalışmasına şimdilik ara verdiler. Güçlerimiz ve uzmanlarımızın santrifüj araçlarının güvenliği için tasarladıkları ve büyük bir çalışma ürünü olan Fordu’yu şimdilik durdurmuşlardır. İşte İranlı taraf görüşmelerde böyle önemli ve büyük girişimlerde bulunmuş ve bu mantığa uygun hareket etmiştir; görüşme mantığına uygun olarak hareket etmiştir, fakat karşı taraf aşırı taleplerinden vazgeçmiyor, haraç talep ediyor, utanmazlıkta bulunuyor; yetkililerimizin bu hususta mukavemet göstermeleri durumunda hak onlarıdır, bu hususta hiç kimse onları azarlamamalı, direnmeli ve mukavemet de göstermekle. Yani İslam Cumhuriyeti ilk baştan beri muhtelif meselelerde sürekli mantıklı davranmıştır, zoraki savaşta biz her zaman kendi girişimlerimizde mantığı temel aldık, kararname’nin kabul edilmesinde mantık ilkelerine uygun hareket ettik, Hiçbir yerde İslam Cumhuriyeti mantıksız bir davranışta bulunmamıştır, Bu meselede de mantık üzere hareket etmektedir. Fakat karşı taraf mantıktan bir şey anlamıyor. İran’ı kendi santrifüjlerini tatil etmeye mecbur ettiklerini iddia ediyorlar doğrudan söylüyorlar ama İran kendi görüşme mantığı icabı bunu yapmıştır (ne onların zorlamasıyla) ancak onlar aşırı taleplerde bulunuyorlar. Ancak İran halkı onların bu zorbalıkları ve aşırı talepleri karşısında teslim olmayacak.

Biz, hükümet yetkililerinin zaman ayırdıkları ve gayret gösterdikleri ve gerçekten de zahmete düştükleri bu çalışmaların ilerlemesinden yanayız, iyi bir anlaşmanın sağlanmasından da yanayız ve ben şahsen bunu kabul ediyorum ve eminim ki İran halkı da, izzet ve onurun korunacağı, saygınlığının korunacağı, çıkarlarının korunacağı böyle bir anlaşmanın tahakkuk bulmasına karşı değildir; fakat bu hususlar kesin surette dikkate alınmalıdır, İran halkının saygınlık ve ihtiramı, İran halkının ilerleme ve kalkınması meselesi kesin olarak dikkate alınmalıdır. İran halkı düşmanlığın zorbalığı ve kaba kuvveti karşısında teslim olmaya, düşmanın haraç talepleri karşısında boyun

eğmeye adet etmemiştir. Karşı tarafta kim olursa olsun, Amerika mı var (veya başkaları mı). Günün birinde Amerika ve Sovyetler birliği İran İslam cumhuriyeti karşısında el birliği etmiş, kendi aralarındaki tüm ihtilaflara rağmen zorbalıkta bulunuyorlardı, ama İran İslam cumhuriyeti onların bu zorbalığı karşısında teslim olmadı, İslam cumhuriyeti zafer elde etti ve bugün de aynen böyle olacak, bugün de İslam cumhuriyeti ve İran halkı onların zorbalıkları karşısında teslim olmayacak.

Bugünlerde dillendirilmekte olan “belli bir zaman diliminde genel ilkeler üzerine anlaşmaya varalım ve daha sonra ayrıntıları konusunda tevafuka varırız” gibisinden laflar işitilmektedir. Ben şahsen bunu beğenmiyorum, karşı tarafın davranışından edindiğimiz tecrübeler sayesinde bunun daha sonraları sürekli bahaneler için bir sebep teşkil edeceğini zannediyorum. Eğer anlaşma sağlanacaksa genel hatlar ve ayrıntılarının tümü bir arada ve tek bir toplantıda anlaşmaya varılmalı ve imzalanmalıdır. Önce genel hatlarının karar bağlanması ve daha sonra ayrıntılarının ele alınması bu muğlâk bir girişimdir ve üzerinde yorum yapılması yolu açıktır. Bu mantıklı değil.

Yetkililerimiz ile karşı taraf arasında imzalanacak olan tümü husus ve maddeler açık, şeffaf olmalı ve kesinlikle yeni yorumlara kapalı bulunmalıdır; tüm bunlar şunun içindir ki yaptırım silahı ve kozunun düşmanın elinden çıkarılmalıdır, yaptırımlar tamamen kaldırılmalıdır, anlaşma ancak bu şekilde sağlanmalıdır, aksi halde eğer böyle bir şartta tevafuka varılmayacak olunursa İran halkı, yetkililer, muhterem hükümet ve başkalarının elinde birçok yol bulunmaktadır ve kesin olarak yaptırımların etkisiz bırakılması amacıyla bu yollar kat edilmelidir.

İnşallah 22 Behmen (11 Şubat)'da İran halkı gösterecek ki İran halkını tahkir edenlere misliyle cevap verilecek. Tüm halk ve tüm mesuliyetini müdrük olanlar, bir ülke için milli onur ve izzetin çok önemli olduğunu biliyorlar. İzzet ve onurun olması durumunda güvenlik de olur, güvenliğin olması durumunda ilerleme de sağlanır, aksi takdirde bir halkın aşağılanması durumunda onun her şeyi alaya alınır, hatta onun emniyeti, serveti ve kısacası her şeyi. Milli onur korunmalı ve yetkililer de bunun farkındalar. İnşallah İran halkı da 11 Şubat'ta kendi varlıkları ile kendi iktidar ve iradesini sergileyerek inşallah düşman'ı dize getirecekler.

Allah'ım!

İran halkının tümünü kendi lütuf ve bereketine muhatap kıl. Bizlerin tümümüzü hidayetine erdir.

Allah'ım!

Zoraki savaş dönemi, ondan önce ve ondan sonraki aziz şehitlerimizi, silahlı kuvvetlerin tüm şehitlerini, hava kuvvetleri şehitlerini peygamberimizle (sav) mahşur eyle; yüce imamımızı peygamberle mahşur eyle.

Vesselamu Aleyküm ve Rahmetullah ve Berekatuhu

[1] - Amerikan Hazine Bakanlığı Terör ve Mali İstihbarattan Sorumlu Müsteşarı David Cohen

[2] - İslami İran Cumhurbaşkanı Hasan Ruhani'nin 21 Ekim 2014 tarihinde Zencan kenti halkına hitaben yaptığı konuşma